

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., v právní věci žalobce **Ing. V. Š.**, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje** se sídlem 28. října 117, Ostrava, za účasti zúčastněných osob **I) Ing. D. Š.**, **II) D. M.**, a **III) Ing. K. M.**, kdy zúčastněné osoby II) a III) jsou zastoupeny Mgr. Tomášem Gureckým, advokátem se sídlem Josefa Skupy 1639/21, Ostrava, s adresou pro doručování Elektrárenská 125, Frýdlant nad Ostravicí, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného č. j. MSK 113436/2016 ze dne 21. 11. 2016, ve věci umístění stavby,

t a k t o :

I. Rozhodnutí žalovaného č. j. MSK 113436/2016 ze dne 21. 11. 2016 se **z r u š u j e** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 3.000,- Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

III. Osoby zúčastněné na řízení **n e m a j í** právo na náhradu nákladů

řízení.

IV. Žalobci bude po právní moci tohoto rozsudku **vrácen** z účtu Krajského soudu v Ostravě soudní poplatek ve výši 1.000,- Kč.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání rozhodnutí žalovaného č. j. MSK 113436/2016 ze dne 21. 11. 2016. Napadeným rozhodnutím bylo zamítnuto jako nepřipustné odvolání žalobce a zúčastněné osoby I) proti rozhodnutí Městského úřadu Frýdlant nad Ostravicí č. j. MUFO 20786/2016 ze dne 22. 6. 2016, kterým k žádosti zúčastněných osob II) a III) schválil záměr umístit stavbu „rodinný dům, domovní ČOV, však, zpevněné plochy, opravy oplocení, připojení na inženýrské sítě“ na pozemcích parc. č. X, X a X v katastrálním území Janovice u Frýdku-Místku a vydal stavební povolení pro stavbu „rodinný dům“ na pozemcích parc. č. X a X v témž katastrálním území. Správní orgány dospěly k závěru že žalobci a zúčastněné osobě I) nepřísluší postavení účastníků řízení.

Žalobce v žalobě uvedl, že je vlastníkem rodinného domu č. p. X a přilehlých pozemků parc. č. X a X v k. ú. Janovice; tyto nemovitosti se nacházejí ve vzdálenosti cca 3 m od hranice parcel, na nichž stojí předmětná stavba. O územním a stavebním řízení nebyl vyrozuměn, nebylo s ním jednáno jako s účastníkem řízení a o prvostupňové rozhodnutí se dozvěděl až 22. 7. 2016 poté, co byly na sousedních parcelách zahájeny stavební práce. Správními úřady mu je upíráno postavení účastníka řízení, ačkoli tyto nepostavily najisto, že není účastníkem řízení. Správní orgány dle žalobce nevyvrátily možné dotčení jeho vlastnického práva k vodovodní přípojce, která je sdruženou vodovodní přípojkou jak pro rodinný dům žalobce, tak i pro předmětnou novostavbu, kdy navíc přesný průběh podzemního vedení přípojky není znám. Dále v žalobě polemizoval s vývody správních orgánů stran faktického uložení přípojky a jejích odboček a právního posouzení vlastnického práva k takovéto přípojce a odkazoval na hydrotechnické posouzení přípojky. Dále žalobce poukazoval na to, že jeho účastenství plyne ze samotné skutečnosti, že jeho pozemky parc. č. X a X jsou od předmětných stavebních parcel vzdáleny cca 3 m a jeho pozemky jsou ovlivněny imisemi předmětné stavby, zejména pak zastíněním (výška střešní římsy je cca 9 m nad terénem žalobcovy zahrady a vzdálenost stavby od hranice jeho pozemku je pouze 5,4 m) a narušením klidové zóny provozem krytého stání pro několik osobních automobilů. Žalobce dále namítal nerespektování územního plánu obce Janovice a schválení nesprávného způsobu utrácení dešťových vod. Žalobce spolu se žalobou požádal o přiznání odkladného účinku této žalobě.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 20. 3. 2017 uvedl, že se žalobou nesouhlasí a má za to, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě přesvědčivě zjištěného skutkového stavu věci a jeho odůvodnění vyhovuje nárokům zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „SŘ“). Protože žalobní námitky korespondují s námitkami odvolacími, odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Ohledně vodovodní přípojky žalobce neprokázal, že má vlastnické či jiné právo k vodovodní přípojce a že tato je legální a kudy přesně vede její trasa. K námitkám týkajícím se likvidace dešťových vod není důvod se vyjadřovat v řízení, kde dospěl k závěru, že odvolateli nepřísluší postavení opomenutého účastníka.

Zúčastěná osoba I) se připojila k žalobě.

Zúčastněné osoby II) a III) se žalobou nesouhlasily a připojily se k vyjádření žalovaného; k problematice vodovodní přípojky uvedly, že dle čestného prohlášení, které v řízení předložily, jejich vodovodní přípojka nemá legální odbočku k rodinnému domu žalobce; při kopání základů jejich domu nebyla vodovodní přípojka nalezena. Dům v jejich vlastnictví je od domu žalobce vzdálen 45 metrů, takže jejich domu nestíní. Předmětná stavba je v souladu s územním plánem.

Ve skutečnosti, že se jedná o přezkum svou povahou procesního rozhodnutí, které je učiněno v rámci řízení o hmotných právech účastníků řízení, shledal soud důvod pro přednostní projednání věci ve smyslu § 56 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

U jednání dne 19. 4. 2017 soud provedl dokazování jednak správním spisem, jednak souborem fotografií, zachycujícím z pozemků žalobce předmětnou stavbu, její polohu v terénu a jí vytvářené zastínění.

Ze správních spisů bylo zjištěno, že zúčastněné osoby II) a III) podaly dne 6. 4. 2016 Městskému úřadu Frýdlant nad Ostravicí žádost o vydání společného územního rozhodnutí a stavebního povolení pro stavbu, jak je výše popsána. Jejich žádosti bylo rozhodnutím Městského úřadu Frýdlant nad Ostravicí č. j. MUFO 20786/2016 ze dne 22. 6. 2016 vyhověno. Se žalobcem a zúčastněnou osobou I) stavební úřad jako s účastníky řízení nejednal. Právní moc rozhodnutí vyznačil ke dni 13. 7. 2016. Dne 23. 7. 2016 obdržel stavební úřad žádost žalobce a zúčastněné osoby I) o nahlížení do spisu, kdy v žádosti uvedli, že se o vydání stavebního povolení dozvěděli dne 22. 7. 2016. Dne 15. 8. 2016 podali proti rozhodnutí do protokolu odvolání, které doplnili podáním ze dne 22. 8. 2016; odvolací námitky korespondují s žalobními body. V odvolacím řízení si žalovaný vyžádal stanovisko Severomoravských vodovodů a kanalizací. Napadeným rozhodnutím pak odvolání jako nepřípustné zamítl s tím, že odvolatelé nejsou účastníky společného územního a stavebního řízení.

Podle § 85 odst. 2 písm. b) zákona č. 183/2006 Sb., stavebního zákona, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „StZ“), jsou účastníky územního řízení též osoby, jejichž vlastnické nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být územním rozhodnutím přímo dotčeno.

Podle § 109 písm. e) StZ je účastníkem stavebního řízení též vlastník sousedního pozemku nebo stavby na něm, může-li být jeho vlastnické právo prováděním stavby přímo dotčeno.

Podle § 28 odst. 1 věty první SŘ bude za účastníka v pochybnostech považován i ten, kdo tvrdí, že je účastníkem řízení, dokud se neprokáže opak.

Vzhledem k tomu, že výrokem napadeného rozhodnutí bylo odvolání žalobce a zúčastněné osoby I) zamítnuto jako nepřípustné, přezkoumává soud toto rozhodnutí pouze z hlediska, zda závěry o nepřípustnosti odpovídají zjištěnému skutkovému stavu a náležité aplikaci právní normy. Nepřísluší mu však posuzovat věcné námitky proti společnému rozhodnutí o umístění stavby a stavebnímu povolení a nepřislušelo je řešit ani žalovanému, jestliže dospěl k závěru, že odvolatelé nejsou opomenutými účastníky. Předmětem sporu je proto pouze existence či neexistence účastenství odvolatelů.

Ze spisové dokumentace a předložené fotodokumentace jednoznačně plyne, že ačkoli pozemky stavebníků a odvolatelů spolu nemají společnou hranici, jsou odděleny jen úzkým cca 3 m širokým pozemkem. Z výškových a terénních proporcí, jakož i z fotodokumentace je evidentní, že stavba významným způsobem zastiňuje pozemky žalobce. Je tak zjevně dáno dotčení těchto pozemků předmětnou stavbou. Správní soudy opakovaně judikovaly, že sousední pozemky nejsou jen bezprostředně mezující pozemky (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 8 As 27/2006-70 ze dne 5. 11. 2007, publ. pod č. 1455/2008 Sb. r. NSS). Skutečnost, že určité pozemky jsou stavbou dotčeny, ještě pochopitelně neznamena, že by toto dotčení bylo překážkou realizace stavby, je ale určujícím faktorem pro existenci účastenství v řízení. Postavení účastníků řízení proto žalobci a zúčastněné osobě I) příslušelo už jen na základě tvrzení týkajících se jejich pozemků parc. č. X a parc. č. X. To, že žalovaný obsáhle argumentuje předpisy o odstupech staveb od hranic pozemků a technických požadavcích na ně, je jen důkazem toho, že už řeší vyvážení vzájemně kolidujících vlastnických práv, a tedy že zde určité dotčení na vlastnických právech žalobce existuje.

Rovněž tak nelze odbýt poměrně rozsáhlou a skutkově i právě složitou otázku vedení a vlastnictví vodovodní přípojky tím, že žalobci se nepodařilo prokázat průběh přípojky, její legálnost a vlastnictví. Z tvrzení žalobce nebylo možno jeho účastenství *a priori* vyloučit, a proto bylo namíste postupovat dle § 28 odst. 1 s. ř. a právě dát v řízení žalobci prostor pro dokazování a právní argumentaci v tomto směru při zachování procesních práv účastníka řízení. Obsáhlá (avšak neúplná) skutková šetření a právní argumentace v napadeném rozhodnutí opět již sama o sobě nasvědčuje tomu, že žalobci a zúčastněné osobě I) postavení účastníků příslušelo. Žalovaný rozhodně neprokázal (a ani to netvrdí) opak tvrzení žalobce a zúčastněné

osoby I), což jediné by jej opravňovalo k závěru o nemožnosti dotčení jejich práv v souvislosti s vodovodní přípojkou.

Zbylé žalobní body se již netýkaly posouzení přípustnosti odvolání (předmětu řízení), proto se jimi soud nezabýval, a z téhož důvodu ani neprováděl navržené dokazování, nesměřující k prokázání skutečností rozhodných pro posouzení účastnictví odvolatelů.

Ze shora uvedených důvodů krajský soud napadené rozhodnutí pro vady řízení podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. zrušil a věc podle § 78 odst. 4 s. ř. s. vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Při novém projednání věci je žalovaný vázán právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). Bude tedy vycházet z toho, že odvolání žalobce a zúčastněné osoby I) nebylo nepřijatelné proto, že by tito nebyli opomenutými účastníky řízení.

Vzhledem k přednostnímu rozhodnutí věci samé soud již nerozhodoval o návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě a soudní poplatek zaplacený za tento návrh v souladu s ustanovením § 10 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, žalobci vrátil.

O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žalovaný byla zavázán k úhradě důvodně vynaložených nákladů řízení procesně úspěšného žalobce, které jsou tvořeny zaplaceným soudním poplatkem za žalobu.

Vzhledem k odlišné úpravě s. ř. s. a o. s. ř. týkající se nabytí právní moci rozhodnutí, uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

Osobám zúčastněným na řízení nebylo právo na náhradu nákladů řízení přiznáno v souladu s ustanovením § 60 odst. 5 s. ř. s., neboť jim soud neuložil v řízení žádné povinnosti ani neshledal důvody zvláštního zřetele pro přiznání náhrady jejich nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Krajský soud v Ostravě
dne 19. dubna 2017

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu